

Cu referire la acest ultim aspect se precizează în actul de inculpare că, în ipoteza în care reprezentanții societății ar fi efectuat reevaluarea patrimoniului în conformitate cu dispozițiile art. 7 din HG 834/1991, la data de 31.12.2002 valoarea activului total ar fi fost de 73.230.109.000 RON și a activului net contabil de 58.674.600.704 RON, mai mare de 1/3 din activul total - fapt ce impunea în conformitate cu dispozițiile art. 71 din HG 577/2002, evaluarea pachetului de acțiuni în baza unui raport de evaluare de piață de către un evaluator autorizat, prin luarea în calcul la stabilirea pachetului de acțiuni a valorii comerciale reale a activelor societății.

Cu toate acestea, după ce în prealabil a fost avizată favorabil de directorul general al A.D.S., inc. Popa Corneliu și de reprezentanții Direcțiilor Privatizare-Concesionare-inc. Săvulescu Vlad-Nicolae, Economice -Petrescu Maria și Juridice -inc. Sandu Jean-Cătălin, NOTA înmormită de expertul Domnișoru Gheorghe - Marian a fost depusă și aprobată în unanimitate de membrii Consiliului de Administrație al agenției în ședința din data de 16.07.2003.

În baza acestei aprobări, expertul Domnișoru Gheorghe - Marian a procedat apoi la întocmirea dosarului de prezentare și a caietului de sarcini în care, pentru a elimina eventualii alți investitori interesați în achiziția pachetului de acțiuni al SC "I.C.A." SA București, în convență cu inculpații Voiculescu Dan, Mencinicopschi Gheorghe, Sandu Jean-Cătălin, Popa Corneliu și Săvulescu Vlad-Nicolae, a inclus condiția ca ofertanții persoane juridice să aibă în obiectul de activitate codul CAEN 7310 - Cercetare - dezvoltare în științe fizice și naturale, iar ofertanții persoane fizice să aibă studii de specialitate în acest domeniu în decizia A.D.S. de a include în caietul de sarcini, cerințe formale și discriminatorie în condițiile în care o astfel de activitate era efectuată în România doar de SC "I.C.A." SA București și în absența solicitării unei experiențe minime în acest domeniu. Pentru a da „legitimitate” acestui demers, inițial, cu adresa numărul 861/10.07.2003, inculpatul Mencinicopschi Gheorghe a solicitat A.D.S., în calitate sa de director general al institutului interesat de „dezvoltarea acestuia în perspectiva aderării la U.E.”, includerea în caietul de sarcini al licitației a unor condiții care „să sublinieze specificul instituției”, solicitare remisă a doua zi de reprezentanții Direcției Privatizare-Concesionare - inculpații Săvulescu Vlad-Nicolae și Domnișoru Gheorghe - Marian.

Prin adresa 4781/11.07.2003 a Direcției Juridice a A.D.S. pentru a formula un punct de vedere, în convență evidentă cu inculpații Mencinicopschi Gheorghe și Voiculescu Dan rezultată din faptul că SC "GRIVCO", SA București și-a introdus în obiectul de activitate codul CAEN 7310 abia la data de 15.07.2003, când a fost înregistrată la ORC București hotărârea acționarilor din 07.07.2003 de completare în acest sens a obiectului de activitate, prin adresa numărul 24878/15.07.2003,

inculpatul Sandu Jean-Cătălin în calitatea sa de director al Direcției Judece a cerut Direcției Privatizare Concesionare, includerea în caietul de sarcini al licitației a respectivei condiții discriminatorii, creând în acest mod premisele eliminării formale a oricărui altor competitori ai SC"Grivco"SA București.

La data de 04.08.2003, A.D.S. a transmis spre publicare, firmei de publicitate SC"Focus Advertising"SA București, anunțul de vânzare a pachetului de acțiuni deținut la SC"l.c.a."SA București, anunț care a fost publicat în ediția din 06.08.2003 a ziarului cu tiraj redus „Independent”, neauditat de B.R.A.T., tipărit în doar 11.420 exemplare, din care au fost vândute doar 212, potrivit relațiilor oferite de distribuitorul publicației SC"Interpress Sport" SRL, București - editorul publicației.

Considerând însă publicitatea realizată, deși conform dispozițiilor art 37 din H.G. 626/2001 anunțul de vânzare ar fi trebuit afișat la sediul societății și publicat într-un cotidian național care să asigure informarea cât mai multor investitori și într-un cotidian local din București, prin decizia directorului general al A.D.S. numărul 388/05.09.2003, au fost desemnați membrii comisiei de licitație în persoana martorilor Dincu Florina (președinte) și Mihaela Cătălina-Mariana (membru) și a inculpatului Domnișoru Gheorghe - Marian (membru).

După finalizarea acestor proceduri netransparente, așa cum era previzibil în raport de condițiile discriminatorii incluse în caietul de sarcini, au depus oferte pentru achiziția pachetului de acțiuni doar SC"Grivco"SA București, la data de 27.08.2003 (reprezentată de inculpatul Pantiș Sorin și , respectiv inc. Mencinicopschi Gheorghe, în nume propriu, la data de 02.09.2003, realizată prin intermediul martorului Burcea Ovilu-Dan ce a primit procură de la inculpat în acest sens și făcută în mod evident în înțelegere cu reprezentanții contraofertantului.

Urmare a unui articol apărut în revista „România Mare” intitulat „Noi excrocherii ale bulibașei Dan Voiculescu”, Corpul de Control al A.D.S. a constatat prin NOTA numărul 371/29.08.2003 nerespectarea în cazul licitației respective a dispozițiilor art 10 din Legea nr. 268/2001 privind publicarea listei societăților care se privatizează în M.Of. partea a IV-a și a propus suspendarea procedurii de privatizare,- propunere însușită de directorul general Popa Corneliu, motiv pentru care membrii comisiei de licitație întruniți în ședința de licitație din 05.09.2003 au decis amânarea deschiderii ofertelor, decizie contestată de reprezentantul SC"Grivco"SA București.

Întrucât Comisia de soluționare a contestațiilor numită prin decizia directorului general numărul 47/10.09.2003 și avându-i în componență pe martorii Cliza Marta-Claudia (președinte), Băjan Alina-Daniela (membru) și, respectiv martorul Aposteanu Constantin - Marius (membru) a respins

contestația formulată de SC "Griveo" SA, București, reprezentanții acesteia s-au adresat instanței, cauza a făcut obiectul dosarului numărul 16409/2003 a secției a VI comerciale a Tribunalului București, solicitând anularea procesului-verbal al comisiei de licitație din data de 05.09.2003 și a deciziei comisiei de soluționare a contestațiilor și reluarea procedurii de privatizare prin stabilirea unei date pentru ședința de deschidere a plicurilor conținând documentele de participare.

În cursul urmăririi penale, audiat fiind inculpatul a declarat că nu se consideră vinovat cu privire la faptele pentru care a fost trimis în judecată. Din cei cercetați îi cunoaște exclusiv doar pe colegii sai de la Agenția Domeniilor Statului, având cu aceștia relații strict profesionale.

Arată inculpatul că, până în luna martie 2000, a lucrat ca și consilier în cadrul Ministerului pentru Întreprinderii Mici și Mijlocii iar din luna aprilie 2001 și până în anul 2006, a avut, succesiv, funcția de director al Direcției Concesionare, director al Direcției Privatizare, expert în cadrul serviciului control (sept 2001-oct. 2002) după care a fost numit director al Direcției Privatizare-Concesionare, funcție pe care a deținut-o până în luna iunie 2005, când a devenit consilierul Directorului General iar din anul 2006, prin concurs, a fost numit prin decizia primului-ministru ca și consilier în cadrul Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.

Totodată, precizează că este membru ANEVAR în domeniul « evaluare patrimoniu » al ANEVAR fiind abilitat prin aceasta să participe, alături de alții, la întocmirea unor rapoarte de evaluare ale unor societăți comerciale, specializarea sa referindu-se exclusiv la evaluarea de acțiuni, evaluarea terenurilor și a construcțiilor, în toate cazurile, fiind făcute de alți experți.

A mai învederat inculpatul că SC "Institutul de Cercetări Alimentare" SA București, potrivit unei distribuții aleatorii decise de el, se afla în portofoliul expertului Domnișoru Gheorghe-Marian din cadrul Serviciului privatizare care avea obligația de serviciu de a pregăti societatea pentru privatizare, respectiv : să ceară societății dosarul de privatizare complet; să verifice modul în care societatea a făcut reevaluările administrative ale terenurilor și construcțiilor potrivit normelor interne de privatizare; să întocmească nota de privatizare, iar după aprobarea acesteia de către CA să întocmească dosarul de prezentare ce urma să fie pus la dispoziția potențialilor ofertanți. Expertul desemnat, în situația în care constata că documentele primite de la societatea comercială nu erau întocmite așa cum erau ele menționate în normele interne trebuia să ceară refacerea și completarea acestora de către societate, precizând că, reevaluarea administrativă a terenurilor și construcțiilor trebuiau să fie făcute, obligatoriu în baza HG 500/1994 iar, titlurile de valoare nu trebuiau în opinia sa, reevaluate administrativ de societate în vederea privatizării. Dispozițiile HG 577/2002 nu se aplicau în integralitatea lor ci doar parțial, însă nu poate preciza

care dispoziții din acest act normativ se aplicau și care nu și nici o dispoziție legală stabilește această selecție.

În aceeași declarație, inculpatul a mai precizat că, personal nu avea nici o atribuție în a verifica modul de constituire a suprafeței în favoarea Griveo SA București, responsabili de încheierea tranzacției fiind reprezentanții societății comerciale și nu știe cine ar fi trebuit să verifice din cadrul A.D.S. existența sau inexistența mandatului pentru încheierea tranzacției, necunoscând totodată, dacă pentru o astfel de tranzacție era necesar sau nu un mandat din partea ADS.

În continuarea declarației, inculpatul arată că, niciodată nu a propus pe vreo persoană care să facă parte din AGA, CA sau în calitate de cenzori la societățile aflate în portofoliul ADS, întrucât procedural, propunerile de schimbare și de numire a AGA, CA sau cenzori erau cerute din teritoriu și nu cunoaște cine a cerut schimbările în cazul ICA SA București.

Nu a cunoscut faptul că toți cenzorii SC »I.C.A.« SA București nominalizați de ADS erau salariați sau colaboratori ai grupului de firme Griveo SA București, nu îi cunoaște și nu au fost propuși de el. Martora Răpeanu Elena lucra în cadrul Serviciului acționariat ca referent și nu cunoaște în ce bază a întocmit mandatele ce i-au fost prezentate de către procuror însă acestea nu sunt semnate de el fapt din care rezultă că au fost întocmite fără implicarea sa.

Cu privire la declanșarea procedurii de privatizare a SC »Institutul de Cercetări Alimentare» SA București, arată inculpatul că s-a făcut prin înaintarea de către societate a dosarului de privatizare pe care el i l-a repartizat expertului ce avea societatea în portofoliu pentru întocmirea Notei de privatizare, dar nu s-au făcut nici un fel de presiuni asupra sa pentru a urgenta procedura, ulterior repartizării lucrării, nimeni din cadrul instituției sau din afara ei, nu s-a interesat de stadiul sau modalitatea întocmirii Notei în cauză.

Menționează faptul că nu știe ce s-a avut în vedere la decizia ADS de a include în caietul de sarcini condiția ca ofertanții persoane juridice să aibă ca obiect de activitate cercetarea în domeniul industriei alimentare, alimentului, alimentației și nutriției – cod CAEN 7310, iar ofertanții persoane fizice să aibă studii de specialitate în acest domeniu și nu reține cine a luat decizia, însă, în nici un caz în Domnișoru Gheorghe - Marian, o astfel de decizie putea fi luată doar de el sau de directorul general Popa Comeliu. În opinia sa, un astfel de demers era întemeiat ținând cont de faptul că societatea în cauză era un fost institut de cercetare și se dorea păstrarea obiectului de activitate. Nu poate preciza de ce nu s-a inclus în caietul de sarcini și o anumită experiență în domeniul respectiv ci doar condiția formală a codului CAEN. Nu a avut cunoștință de faptul că reprezentanții Griveo SA București au decis introducerea unui astfel de cod în obiectul de activitate cu doar 10(zece)

zile înainte de întocmirea Notei de privatizare.

A mai învederat inculpatul Săvulescu că în Domnișoru Gheorghe Marian a întocmit singur Nota numărul 4806/16.07.2003 privind propunerea de vânzare a acțiunilor gestionate de ADS la SC "Institutul de Cercetări Alimentare" SA București și nu l-a consultat sub nici un aspect, inculpatul Domnișoru Gheorghe-Marian având sarcina de a verifica documentele.

Decizia de stabilire a prețului de ofertă al acțiunilor SC »Institutul de Cercetări Alimentare »SA București în baza unui raport de evaluare simplificat i-a aparținut exclusiv inculpatului Domnișoru Marian-Gheorghe și a aflat de acest lucru în momentul în care acesta i-a prezentat NOTA de privatizare pentru semnare și înaintare la CA spre aprobare. Cu această ocazie, inculpatul i-a spus că din documentele primite de la societate, conform normelor interne, s-a impus ca evaluarea societății să se facă pe baza unui raport de evaluare simplificat și personal, a verificat numai dacă datele cuprinse în NOTA și a apreciat că decizia expertului de a se întocmi un raport de evaluare simplificat a fost una corectă.

În continuarea declarației, inculpatul arată că nu ar fi fost de acord cu întocmirea unui raport de evaluare de piață în situația în care din dosarul de privatizare ar fi rezultat că trebuie efectuat un raport de evaluare simplificat întrucât ar fi făcut o greșală dacă nu ar fi respectat normele interne aprobate de C.A., ce impuneau întocmirea unui astfel de raport în fiecare caz în care activul net contabil al societății era mai mic cu o treime față de activul net total. În perioada în care a îndeplinit funcția de director, toate societățile ce îndeplineau această condiție au fost evaluate în baza unor rapoarte de evaluare simplificate.

La stabilirea prețului de pornire un raport de evaluare ține cont, atât de valoarea totală a activelor cât și de valoarea totală a datoriilor, iar în cazul unui raport de evaluare simplificat pe care toate instituțiile publice implicate, inclusiv ADS erau obligate conform legii, să îl aplice în anumite situații, stabilirea prețului de pornire se determina exclusiv pe aplicarea unor formule de calcul care se bazau exclusiv pe datele din bilanțul contabil al societăților respective. Într-o asemenea ipoteză, valoarea la zi a activelor societății nu avea nici o relevanță, prețul de pornire fiind dat exclusiv de datele înscrise în bilanțul contabil al societății.

Menționează inculpatul că nu cunoștea situația activelor și titlurilor de valoare deținute de SC »Institutul de Cercetări Alimentare »SA București însă, cunoștea faptul că majorarea capitalului social s-a făcut cu valoarea reactualizată a terenurilor calculată exclusiv în baza HG 500/1994 iar construcțiile, extrabilanțier, erau evaluate la nivelul anului 1998, reevaluare care era corectă, potrivit procedurii interne a ADS.

A mai relevat inculpatul că nu a făcut o analiză a evoluției datoriilor societății de la înființare până în momentul privatizării întrucât nu avea

atribuți în acest sens și nu a susținut în cadrul sesiunii respective faptul că privatizarea ar fi urgentă din cauza datorilor, acest lucru nefiind necesar întrucât stadiul privatizării era deja întârziat.

În finalul declarației, inculpatul arată că nu a fost consultat de inel. Domnișoru Gheorghe Marian cu privire la lipsa anunțului de publicare a intenției de vânzare a pachetului de acțiuni în conformitate cu dispozițiile art 10 din Lg 268/2001 și nu a știut că societatea în cauză nu a fost publicată în M.Of. partea a IV-a și nu ar fi acceptat să semneze Nota dacă ar fi cunoscut că publicarea nu a avut loc, o astfel de evidență a societăților publicate în M.Of. partea a IV-a, o ținea șeful de serviciu.

În opinia inculpatului, toate prevederile cuprinse în Lg 268/2001, Lg 137/2002, HG 626/2001 și HG 577/2002 au fost respectate întocmai.

În ceea ce privește procedura prevăzută de art 143 din HG 577/2002 nu era aplicabilă în cazul societăților comerciale privatizate de ADS întrucât exista o lege specială și nu cunoaște considerentele pentru a inclus normele interne ale ADS mențiunea potrivit căreia privatizările urmau să se facă și potrivit Lg 137/2002 și respectiv 577/2002, însă admite că a participat la întocmirea acestor norme cu privire la derularea în ansamblu al procesului de privatizare.

În cursul cercetării judecătorești, inculpatul Săvulescu Vlad-Nicolae a arătat că își menține integral declarațiile date în cursul urmăririi penale, arătând că se consideră nevinovat cu privire la faptele pentru care a fost trimis în judecată.

În legătură cu procedura de privatizare stabilită în cazul Institutului de Cercetări Alimentare, arată că absolut toate instituțiile statului –AVAS, Oficiul Participațiilor Statului din cadrul Ministerul Economiei au procedat în mod identic la vânzarea acțiunilor, tot astfel cum a procedat Agenția Domeniilor Statului.

Arată inculpatul că, Agenția Domeniilor Statului a comunicat DNA-ului cu adresa nr.60019 din 9.01.2008 punctul de vedere în legătură cu legislația ce s-a aplicat la ADS în perioada 2002-2007, la toate societățile care au fost privatizate prin metoda raportului de evaluare simplificată, lista acestor societăți în număr de 40, fiind anexată adresei.

În esență, din conținutul acestei Note rezultă că ADS stabilea procedura de privatizare în funcție de niște criterii precise stabilite prin actele normative indicate și potrivit procedurilor interne și nicidecum aleatoriu sau discreționar. În cazul privatizării ICA, procedura de stabilire a prețului s-a încadrat în condițiile procedurii de evaluare simplificată. A fost o procedură standard și cu respectarea integrală a dispozițiilor legale.

Cu privire la stabilirea procedurii de privatizare, inculpatul arată că aceasta cuprinde două metode ce pot fi aplicate, respectiv, cea a reevaluării simplificate (a stabilirii valorii prețului de vânzare prin raport de evaluare simplificat) sau printr-un raport de evaluarea întocmită de un expert. Noțiunea

economică care interesează în stabilirea procedurii de privatizare este aceea a activului net contabil al societății comerciale ce urmează a fi supusă procesului de privatizare și consemnat la data anterioară anului în care societatea urma să fie scoasă la privatizare. HG 500/1994 impunea societăților comerciale obligația stabilirii unei valori de înregistrare în contabilitatea mijloacelor fixe pe baza unor coeficienți. Acești coeficienți erau stipulați în anexele la hotărâre și toate societățile comerciale aplicau această metodă de calcul la care erau obligate necondiționat. Ulterior, aceste dispoziții legale au suferit modificări prin HG 983/1998 și 403/2000, care au eliminat condiția obligativității aplicării respectivelor reevaluări administrative, adăugând posibilitatea pentru societatea comercială să opteze pentru aplicarea sau nu a ei. Până la apariția Lg 107/2008 nu a mai existat nicio normă imperativă care să oblige societățile comerciale să și reevalueze administrativ patrimoniul. Expertul DNA interpretând succesiunea și conținutul acestor HG-uri a ajuns la concluzia eronată că 983/1998 și 403/2000 sunt obligatorii pentru societățile comerciale: când în realitate, ele conțineau o normă de recomandare însă, nu a explicat această procedură de lucru a ADS în timpul anchetei întrucât a răspuns punctual întrebărilor procurorului fără să aibă posibilitatea de a dezvolta punctul său de vedere.

Arată inculpatul că a formulat obiecțiuni față de conținutul obiectivelor stabilite de expertul DNA în vederea efectuării expertizei, dar i-au fost respinse în bloc.

Cu privire la cele susținute, ce vizează greșita stabilire a obiectivelor expertizei și care a condus la concluzii eronate, inculpatul precizează că prin HG 626/2001 care stabilește procedura de privatizare în conf. cu Lg.268/2001 la art.45 se precizează că nu există un preț minim de vânzare pentru acțiunile unei societăți comerciale supuse privatizării, aspect care este ignorat de expert.

În legătură cu privatizarea ICA, inculpatul arată că, nu a purtat nicio discuție cu inc.Domnișoru asupra stabilirii unei anume proceduri de privatizare, neavând de ce să se consulte cu acesta întrucât procedura de privatizare vine de la sine, în funcție de datele economice ale societății ce urma să fie privatizată și în funcție de dispozițiile legale arătate, și asupra cărora ADS nu putea dispune.

Direcția de Privatizare a ADS făcea o propunere cu privire la privatizarea oricărei societăți comerciale din portofoliul său care avea la bază date furnizate și însușite de Consiliul de Administrație al fiecărei societăți în parte și de la care ADS nu se putea abate.

Nota întocmită de Direcția de Privatizare Concesionată era supusă verificării și aprobării Consiliului de Administrație al ADS, hotărârea luată de Consiliul de Administrație stătea la baza declanșării efective a procesului de privatizare (întocmirea dosarului care se pune în vânzarea potențialilor ofertanți, publicarea în presă, organizarea efectivă a licitației cu final încheierea contractului de vânzare-cumpărare).

Procedurile interne de privatizare au fost stabilite de aceleași persoane

care compuneau Consiliul de Administrație al ADS care s-au pronunțat, prin aprobare, și asupra privatizării ICA, astfel că nu au existat situații ca o propunere de privatizare să fie respinsă de Consiliul de Administrație al ADS, care de altfel, la acea vreme lucra și sub presiunea finalizării procesului de aderare la U.E.

În continuarea declarației, inculpatul arată că este adevărat că inc.Domnișoru primise încuviințarea sa, ca șef de direcție, de a-l înlocui pe martorul Aposteanu atunci când acesta lipsea de la serviciu și nu a avut absolut nicio contribuție la numirea inculpatului Sandu Jean- Cătălin ca reprezentat al AGA la SC ICA și a cenzorilor sau a membrilor Consiliului de Administrație, mandatele prin care aceștia au fost numiți nefiind semnate de el, acestea fiind singurele acte care plecau din direcție fără semnătura sa.

Totodată, inculpatul Săvulescu Vlad- Nicolae precizează că, i s-a părut corectă inserierea codului CAEN 7310 printre condițiile pe care trebuiau să le îndeplinească potențialii cumpărători și de altfel era o cutumă ca posibیلی cumpărători să aibă în obiectul de activitate, sau să aibă studii de specialitate, dacă erau persoane fizice.

În ceea ce privește publicarea în M.Of.a anunțului de scoatere la vânzare, ca intenție viitoare a ADS-ului, a arătat că nu a purtat niciodată vreo discuție cu inculpatul Domnișoru pe marginea acestei chestiuni și din punctul său de vedere publicarea în M.Of.este o chestiune formală și care nu afectează în niciun mod transparența procesului de privatizare, având în vedere că anunțurile se publică în Partea a IV-a a monitorului, secție cu destinație și interes limitate, și care nu conținea niciun fel de informații asupra obiectului vânzării. Transparența procesului de privatizare a fost dată de publicarea în presă și afișarea la sediul ADS,a listelor pentru publicarea în M.Of.,partea a IV-a care se întorceau de ADS, respectiv de Serviciul de Privatizare condus de martorul Aposteanu Marius.

Referitor la sugestia introducerii ca și condiție pentru potențialii ofertanți a codului CAEN, aceasta a aparținut Institutului de Cercetări Alimentare, adresa institutului fiind transmisă Direcției juridice care și-a formulat un punct de vedere favorabil și ulterior Direcției de Privatizare și mai apoi Consiliului de Administrație care și-a însușit propunerea.

Cu privire la reevaluarea administrativă a patrimoniului fiecărei societăți comerciale ce urma să fie privatizată, inculpatul arată că aceasta revenea integral societății, expertul ADS care avea în portofoliu societatea respectivă verifica exclusiv existența documentelor care atestau aplicarea HG 500/1994, precizând că, niciodată expertul nu verifica corectitudinea calcului sau rezultatului valorii patrimoniale, consecința unui anume mod de calcul și mai departe ADS urma procedura de privatizare.

În finalul declarației, inculpatul arată că, în cadrul privatizării SC ICA București nu a suferit vreo influență sau ingerință din partea nimănui.

Totodată, inculpatul a mai solicitat să fie reaudiat și în fața

Tribunalului București, cerere ce a fost admisă și astfel în data de 26.07.2013.

Inculpatul și-a menținut declarațiile anterioare, arătând care sunt în opinia sa, normele aplicabile în cazul privatizării SC ICA SA, iar referitor la afirmațiile făcute de inc. Domnișoru Gheorghe-Marian în cursul urmăririi penale, în sensul că l-ar fi atenționat cu privire la acest raport de evaluare simplificat, inculpatul a declarat că sunt nereale, în raport cu întreaga declarație a inculpatului în care a făcut referiri în sensul că a acționat corect iar acestea au fost infirmate de martorii Mihai Cătălina și Aposteanu Marius. În cursul cercetării judecătorești, la Înalta Curte de Casație și Justiție, inc. Domnișoru a revenit asupra declarației arătând că procurorul a fost cel care i-a sugerat să facă afirmațiile referitoare la inc. Săvulescu Vlad.

În exercitarea funcției de director al ADS, inculpatul nu a impus niciodată subalternilor alegerea modalității de ofertare a prețului de acțiuni iar în rechizitoriu se reține că la întocmirea dosarului de privatizare, SC ICA SA trebuia să apeleze la un expert autorizat în situația în care activul net-contabil ar fi fost mai mare cu o treime decât activul total.

Referitor la anunțul de privatizare, inculpatul a declarat că acesta s-a publicat în M. Of. Partea a-IV-a din data de 22. 10. 2003, și ceea ce se publica de fapt, era doar intenția de vânzare a unei societăți comerciale, iar anunțul din ziar era complet și cuprindea mai multe elemente: valoarea acțiunilor, părțile din capitalul social supuse vânzării, data organizării licitației, data până la care se putea depune ofertele etc.

În ceea ce privește SC ICA SA, inculpatul învederează că Nota întocmită în cadrul procesului de privatizare reprezenta un document tipizat care cuprindea în final: „dacă sunteți de acord, vă rugăm să aprobați pentru SC ICA SA valoarea de pornire a licitației, pasul de licitație, modalitatea de plată” și din declarațiile date de toți membrii Consiliului de Administrație rezultă că au citit respectiva Notă și și-au însușit-o prin semnătură, iar prin avizarea acesteia a avut certitudinea că Nota a fost întocmită conform procedurilor interne ale ADS.

A mai precizat inculpatul în continuare că, inc. Domnișoru nu a falsificat Nota deoarece în cuprinsul acesteia nu a fost inclusă mențiunea : „ SC ICA SA București a fost publicată în M. Oficial nr. 344 din 23. 05. 2002 (monitorul în care s-a publicat HG nr. 451/2002 privind înființarea SC ICA SA) și nu că ar fi menționat anunțul privind intenția de privatizare.

A mai arătat inculpatul că nu a fost desemnat în implicarea membrilor C.A, AGA, a cenzorilor și a Consiliului de Administrație a SC ICA SA întrucât singurele documente care ieșeau din ADS și care nu purtau semnătura sa, erau cele referitoare la mandatelor de numire ale reprezentanților în AGA, Consiliul de Administrație sau comisia de cenzori.

În rechizitoriu s-a reținut că, martora Buzăianu Doina nu a avut nicio implicare pentru că nu a semnat mandatul special nr. 63524/10.04. 2002,

motiv pentru care s-a reținut că nominalizarea a fost făcută de inculpatul Săvulescu în condițiile în care mandatele respective nu conțineau semnătura sa. În opinia sa, existența unui mandat presupune întrunirea anumitor criterii referitoare la preț, investiții și apreciază că obținerea mandatului special din partea Ministerului Agriculturii era doar o simplă formalitate și de fapt, când se referă la mandat, inculpatul se referă la declanșarea procesului de privatizare, acest lucru fiind realizat prin denumirea unor societăți comerciale.

Inculpatul a mai declarat că nu-l cunoaște pe inc. Dan Voiculescu și nici pe membrii sau reprezentanții SC ICA SA, primul contact cu aceste persoane fiind în sala de judecată.

În finalul declarației, inculpatul a precizat că acuzațiile ce i-au fost aduse constituie o poveste nesusținută de documente, iar în cursul cercetării judecătorești a depus mai multe acte din care rezultă că privatizarea SC ICA SA s-a desfășurat în mod identic cu privatizarea altor societăți comerciale, în perioada anilor 2002-2007.

Apărarea inculpatului în sensul că nu a avut nicio implicare în etapele de privatizare este combătută de probele administrate în cauză respectiv, declarațiile date de coinculpați, de cele ale martorilor, precum și de rapoartele de expertiză efectuate în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești.

În primul rând, obligațiile impuse de normele juridice existente în legislația în vigoare aplicabile la momentul privatizării, obligații ce trebuiau respectate în virtutea funcției pe care o deținea la acel moment, de director al Direcției Privatizare -Concesionare din cadrul ADS.

Astfel, la data de 17.07.2003- data întocmirii Notei de privatizare, normele speciale care reglementau activitatea de privatizare erau conținute de : Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării; Legea nr.268/2001 de Organizare și funcționare a ADS, HG nr.577/2002 de aplicare a Legii nr.137/2002, HG nr. 626/2001 de aplicare a Legii nr. 268/2001 și dispozițiile HG nr. 834/1991 privitoare la reevaluarea patrimoniului societăților comerciale în vederea privatizării.

În conformitate cu dispozițiile art. 7 din HG nr. 834/1991 astfel cum a fost modificat prin HG nr. 468/1998 în vederea privatizării, patrimoniul societăților comerciale trebuia reevaluat având în vedere că în perioada 30 iunie 1994-31 decembrie 2002, indicele de inflație s-a mărit de 27,89 ori, iar neefectuarea reevaluărilor ar fi produs dezechilibre vădite între cele două componente ale activului net contabil.

O altă dispoziție ce trebuia avută în vedere este cuprinsă în dispozițiile art. 143 din HG nr. 577/2002, ce obliga pe reprezentanții societăților comerciale să procedeze , în vederea privatizării, la majorarea capitalului social cu valoarea reactualizată a terenurilor pentru care au obținut Certificatul de atestare a dreptului de proprietate .

Conform art. 143 din HG nr. 577/2002: „ valoarea cu care se măjorează capitalul social este valoarea preluată din anexele la certificatul de atestare a

dreptului de proprietate asupra terenului reactualizată cu coeficientul de reevaluare stabilit de legislația în vigoare”.

Din analiza dispozițiilor legale mai sus-amintite rezultă că acestea conțin norme cu caracter imperativ și nu facultativ astfel cum a susținut inculpatul în apărarea sa, ce impuneau reprezentanților societăților comerciale și pe cei ai autorităților publice implicați, să procedeze înainte de declanșarea procesului de privatizare la actualizarea valorică a tuturor elementelor patrimoniale (activ și pasiv) în condițiile prevăzute de lege, respectiv: HG 500/1994, HG 983/1998 și HG 403/2000.

Legea nr. 268/2001, lege specială privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă care au fost date în portofoliul ADS, prin art. 44 instituie responsabilități în sarcina administratorilor și cenzorilor societăților supuse privatizării cu privire la realitatea, corectitudinea și actualitatea datelor din evidența contabilă care stau la baza dosarului de prezentare.

Referitor la dispozițiile HG 403/2000, se constată că deși din punct de vedere al condițiilor de efectuare a reevaluării administrative a patrimoniului erau inaplicabile societăților supuse procesului de privatizare prin faptul că rata cumulată a inflației din perioada 1998-31.12. 2001, a fost de 125.8 %, ele obligau în conformitate cu prevederile art. 1 alin. 2, la reevaluarea elementelor patrimoniale, chiar în absența declanșării procesului de privatizare.

O dispoziție normativă similară celei indicate mai sus era cuprinsă în art 143 din HG 577/2002 ce obliga reprezentanții societăților comerciale să procedeze în vederea privatizării, la majorarea capitalului social cu valoarea reactualizată a terenurilor pentru care au obținut certificat de atestare a dreptului de proprietate.

Din analiza acestor dispoziții legale, se constată că acestea aveau un caracter imperativ și obligau reprezentanții societăților comerciale și pe cei ai autorităților publice implicate în activitatea de privatizare să procedeze, înainte de declanșarea acestui proces, la actualizarea valorică a tuturor elementelor patrimoniale (activ și pasiv) „în condițiile prevăzute de lege” făcând trimitere evidentă, exclusiv la metodologiile de calcul cuprinse în H.G. 500/1994, H.G. 983/1998 și H.G. 403/2000.

Dispozițiile facultative la care fac referire inculpații erau cuprinse în unele norme cadru din domeniul reevaluărilor administrative (ex: H.G. 403/2000) vizau societățile comerciale care nu făceau obiectul operațiunilor de privatizare și care, din diverse considerente (fiscal, economic) puteau proceda, sau nu, la efectuarea acestor reevaluări patrimoniale, ele neavând aplicabilitate în cazul societăților comerciale ce urmau să fie privatizate datorită dispozițiilor derogatorii cuprinse în normele speciale invocate mai sus (art 7 din H.G. numărul 834/1991 și, respectiv, art 143 din HG 577/2002).

În cazul SC ICA SA elementele patrimoniale care necesitau corecții în

vederea privatizării erau terenurile, clădirile, construcțiile speciale, mijloacele fixe din conturile 213 și 214, precum și titlurile de participare la societăți din afara grupului din contul 262 (conform raportului întocmit de specialiștii DNA).

Raportat la data de 31.12.2002 în mod obligatoriu, trebuiau reevaluate terenurile, clădirile, construcțiile speciale, mijloacele fixe din conturile 213 și 214, reevaluarea acestora în vederea privatizării trebuind realizată la data de 30.04.2003, conform balanței de verificare, conform raportului de constatare întocmit în cauză în cursul urmăririi penale.

Metodologia de reevaluare administrativă la care făcea trimitere disp. art. 7 din HG nr.834/1991 era reglementată de dispozițiile art. 1 alin. 1 din HG nr. 403 ce impunea ca reevaluarea imobilizărilor corporale aflate în patrimoniul societăților comerciale la data de 31 decembrie a anului precedent să se facă în baza ratei inflației comunicate de Comisia Națională de Statistică, urmărindu-se prin această operațiune aducerea acestora la costul curent sau la valoarea de intrare actualizată în corelare cu utilitatea bunurilor și cu valoarea de piață a acestora.

Inculpatul, în calitate de director Privatizare-Concesionare a ADS, în ședința din data de 16.07.2003, a avizat Nota nr. 48061 din 16.07.2003 care a stat la baza declanșării procesului de privatizare în care s-a menționat la CAPITOLUL II -Publicitate privind intenția de vânzare că SC ICA SA a fost publicată în M. Of. nr. 344 din data de 23.05.2002, în condițiile în care reprezentanții societății nu au procedat la reevaluarea patrimoniului conform legislației în vigoare iar reprezentanții AGA grevaseră cu sarcini patrimoniul societății prin constituirea unui drept de suprafață în favoarea SC GRIVCO SA fără a avea mandat în acest sens.

Totodată, în respectiva Notă a fost menționată valoarea capitalului social la suma de 1.604.826 mii lei, conform HG nr. 500/1994 și în condițiile în care se procedase în cauză la efectuarea unui raport de evaluare simplificat, prin încălcarea dispozițiilor legale mai sus-menționate.

În speță, deși nu fuseseră îndeplinite dispoz. art. 10 alin. 1 și 2 din Legea nr.268/2001, corelativ cu prevederile art.13 lit g din Regulamentul de Organizare și Funcționare al ADS ce impunea publicarea în M. Of. partea a-IV-a a unui anunț ce trebuia să cuprindă datele de identificare a agentului economic, denumirea societății comerciale, sediul, codul fiscal, inculpatul Săvulescu Vlad-Nicolae l-a instigat pe coinc. Domnișoru Gheorghe-Marian care avea calitate de expert, să menționeze în fals în Capitolul II al Notei, faptul că publicarea anunțului privind intenția de vânzare a pachetului de acțiuni s-a făcut în M. Of. nr. 344 din 23.05.2002, în care fusese publicată HG nr. 451/2002 de înființare a societății și ulterior, a supus spre aprobare, în ședința din 16.07.2003 a Consiliului de Administrație al ADS, respectiva Notă privind propunerea de vânzare a acțiunilor gestionate de ADS la SC ICA SA în care s-a menționat, în fals, aspectul publicării anunțului referitor la intenția de privatizare

a societății.

Aceste aspecte rezultă din declarația dată de inc. Domnișoru Gheorghe Marian în cursul urmăririi penale, din care rezultă că inițiativa privatizării SC ICA SA a aparținut directorului Direcției inc. Săvulescu care i-a solicitat să întocmească Nota cu propunere de privatizare.

Conform declarației date de același inculpat, a procedat la întocmirea Notei respective fără a fi consultat sau influențat de vreo persoană iar documentația pe care a avut-o la îndemână pentru întocmirea Notei, mai puțin raportul întocmit de un evaluator agreat, și în conformitate cu legislația în vigoare, respectiv, dosarul de prezentare, bilanțurile contabile, avizele de mediu, certificatele fiscale.

După analiza documentelor societății, i-a prezentat inc. Săvulescu dosarul de prezentare căruia i-a atras atenția că fiind vorba de un Institut de Cercetări, ar fi necesară întocmirea unui raport de evaluare de către un expert agreat însă inc. Săvulescu i-a comunicat în mod explicit, că în cazul în care societatea se încadrează în criteriile de întocmire a raportului de evaluare simplificat, evaluarea să fie făcută în baza unui astfel de raport, fără a -i indica motivele pentru care nu a fost de acord cu propunerea sa ce avea ca obiect întocmirea unui raport de evaluare întocmit de către un expert agreat.

Conform declarației date de același inculpat, inc. Săvulescu cunoștea situația activelor și titlurilor de valoare deținute de societate întrucât el a fost cel care i-a prezentat dosarul de prezentare. I-a adus la cunoștință inculpatului aspectul că societatea a reevaluat construcțiile în baza HG nr. 983/1998, iar majorarea capitalului social s-a făcut cu valoarea terenurilor din certificat, potrivit HG nr. 500/1994, ca în cazul tuturor societăților comerciale aflate în portofoliul ADS, ce au fost evaluate în baza unui raport de evaluare simplificat.

Având în vedere relațiile de subordonare, nu a mai insistat asupra propunerii sale cu privire la întocmirea unui raport de evaluare de piață.

În cursul cercetării judecătorești, inculpatul și-a nuanțat declarația în sensul că, a purtat discuții cu inc. Săvulescu întrucât nu știa cum să procedeze, ocazie cu care i-a comunicat că se aplică procedura simplificată iar acesta fiind de acord, la rândul său, i-a spus să procedeze în conformitate cu legea iar referitor la publicitatea intenției de vânzare, de asemenea, s-a consultat cu inc. Săvulescu care i-a comunicat să menționeze în Notă- Monitorul Oficial de înființare a societății comerciale ICA și a procedat în consecință, cunoscând faptul că ulterior societatea va fi publicată în Monitorul oficial.

Deși inc. Domnișoru Gheorghe-Marian nu și-a schimbat în totalitate declarația dată la urmărire penală, referitor la aspectul că i-a adus la cunoștință inc. Săvulescu că în speță ar trebui să procedeze la efectuarea unui raport de evaluare de piață, fiind vorba de o societate ce aparținea statului, Tribunalul constată că această nuanțare are un caracter subiectiv, nefiind susținută de probatoriul administrat în cauză.

Potrivit art. 62 C.p.p., în vederea aflării adevărului, organul de urmărire

penală și instanța de judecată sunt obligate să lămurească cauza, sub toate aspectele, pe bază de probe, care nu au și valoare dinainte stabilită, aprecierea fiecăreia făcându-se potrivit art. 63 C.p. în urma examinării probelor administrate. Prin urmare, în procesul penal român nu există o ierarhizare a probelor, neavând o preeminență cele administrate neînlocuibile de către judecător în detrimentul celor administrate în faza de urmărire penală.

Prin urmare, Tribunalul nu va lua în considerare declarațiile inculpatului cu privire la acest aspect, întrucât probatoriul administrat în cauză a demonstrat că în speță, inculpații au procedat în mod nelegal la întocmirea unui raport de evaluare simplificat.

Art. 10 din Lg. nr. 268/2001 impunea obligativitatea publicării listelor cu societăților comerciale care făceau obiectul privatizării, respectiv ale căror terenuri deținute erau oferite spre vânzare sau arendare în M. Of. Partea a-IV-a

În cazul societății în cauză, nu s-a dat curs acestei proceduri și nu s-a publicat în M. Of. Partea a-IV-a intenția de vânzare a pachetului de acțiuni în conformitate cu dispoz. art. 10 din Lg. nr. 268/2001.

Referitor la acest aspect, tot din declarația dată de inc. Domnișoru Gheorghe-Marian rezultă că i-a adus la cunoștință inc. Săvulescu că societatea în cauză nu a fost cuprinsă în Anexa II a Lg. 268/2001 și nici în M. Of. Partea a-IV-a conform dispozițiilor legale, și cu toate acestea, inc. Săvulescu i-a cerut explicit să treacă în Notă- la Capitolul privind intenția de vânzare în locul mențiunii de îndeplinire a acestei formalități – numărul Monitorului Oficial în care s-a publicat Hotărârea de Guvern cu privire la înființarea societății în cauză.

În acest sens, este și declarația martorului Căciu Adrian care în cursul urmăririi penale a precizat că, a lucrat la Agenția Domeniilor Statului în calitate de șef al Serviciului de control al ADS în perioada 2001-2005, cu toți reprezentanții ADS față de care s-a început urmărirea penală și a avut cu aceștia relații strict profesionale, cu excepția numelui Ștefan Nicolae care îi este prieten, și urmare a articolului « Noi escrocherii ale bulibașei Dan Voiculescu » apărut în revista din 29.08.2003, a ziarului România Mare, s-a sesizat din oficiu, cu privire la încălcarea dispozițiilor art. 10 al 1 și 2 din Lg 268/2001 în cazul respectivei licitații sens în care a verificat documentele și întrucât a constatat că aspectele invocate în articolul respectiv sunt reale și ulterior, a întocmit NOTA 371/29.08.2003 pe care a depus-o spre aprobare la mapa directorului general, fără a se consulta în prealabil cu acesta.

Aceeași poziție a fost adoptată de martor și în declarațiile sale din cursul cercetării judecătorești când a precizat că, în perioada anilor 2001-2005, a îndeplinit funcția de șef serviciu control în cadrul ADS și în exercițiul funcției, acestea avea și atribuția verificării, în baza unor sesizări, a problemelor referitoare la tot ceea ce însemna privatizarea instituțiilor din portofoliul ADS. Astfel, în urma unui articol apărut în presă s-a sesizat și a întreprins o astfel de

acțiune de verificare la SC ICA SA, control în urma căruia a constatat o disfuncție majoră referitoare la omisiunea publicării în M. Of. Partea a-IV-a a listei cu societățile comerciale ce urmau a fi supuse procesului de privatizare, în care să fie inclusă și ICA SA.

Astfel, în urma controlului efectuat a întocmit o Notă în care a prezentat cronologia desfășurării chestiunilor verificate, situația documentelor verificate și disfuncțiile rezultate din acest control și a propus suspendarea procedurii, propunere ce a fost aprobată de conducerea ADS.

După întocmirea Notei de constatare, pașii care trebuiau urmați în cadrul procesului de privatizare trebuiau să se desfășoare în următoarea ordine: să se emită ordin de includere a ICA în lista societăților comerciale ce trebuiau privatizate; să se facă publicarea în Monitorul Oficial; să se reia, practic, să se reînceapă procesul de privatizare.

În urma constatării efectuate de martor, în calitate de șef al Serviciului de control al ADS, în sensul că nu fusese respectată procedura prevăzută de art. 10 alin. 1 și 2 din Lg. Nr. 268/2001, trebuia să se reia de la zero procedura de privatizare și să se înceapă cu emiterea unui ordin de includere a ICA SA în lista societăților comerciale și publicarea corectă a intenției de vânzare în Monitorul Oficial.

De asemenea, din declarația martorei Chirvasie Ioana-Mihaela, care a lucrat în cadrul Departamentului media al SC FOCUS ADVERTISING București, în perioada 1998-01.08.2003, ce câștigase licitația pentru dobândirea unui spațiu publicitar în presă, pentru a se ocupa de publicitatea privatizărilor societăților comerciale, rezultă că a primit solicitarea ADS care avea un caracter general pentru publicarea intenției de vânzare în ziarul INDEPENDENTUL, un ziar cu tiraj scăzut, ceea ce în aprecierea unui specialist media, înseamnă un ziar care se editează sub 2.000 de exemplare.

Astfel, înc. Domnișoru Gheorghe-Marian a procedat la întocmirea Notei respective deși avea cunoștință că majorarea capitalului social a fost făcută cu valoarea terenurilor, calculată la nivelul anilor 1994, aspect care era cunoscut de întreaga conducere a ADS și publicarea intenției de vânzare nu fusese realizată în Monitorul Oficial Partea a-IV-a.

Astfel, conform declarației date de acest inculpat, indicarea în Monitorul Oficial în care s-a publicat Hotărârea Guvernului cu privire la înființarea societății în cauză, nu suplinea îndeplinirea obligației prevăzută de art. 10 din Lg. nr.268/2001, referitoare la publicarea intenției de vânzare a societății.

De asemenea, conform art. 21 lit a din Regulamentul de Organizare și Funcționare al ADS- Serviciul de Privatizare și Pregătire a Documentației- avea obligația să întocmească și să actualizeze periodic lista societăților comerciale din portofoliul ADS ce urma să fie privatizate, obligație ce a fost încălcată de inculpat.

În ceea ce privește constituirea dreptului de suprafață, se constată că în ședința AGA a SC ICA SA din data de 17. 02. 2003, s-a aprobat constituirea

dreptului de suprafață în favoarea SC GRIVCO SA București asupra unei suprafețe de teren de 6.917, 50 m., inculpatul s-a apărut că nu avea nicio atribuție în acest sens, responsabili de încheierea tranzacției fiind reprezentanții societății.

Din actele dosarului a rezultat că constituirea dreptului de suprafață s-a realizat cu încălcarea prevederilor contractului de concesiune nr. 1/03. 10.2001 care stabilea la CAPITOLUL VI- obligațiile părților că: "concesionarul nu poate subconcesiona sau subînchiria terenul ce face obiectul prezentului contract și fără acordul prealabil al reprezentanților ADS sau ASAS".

Constituirea dreptului de suprafață a grevat de sarcini patrimoniul SC "I.C.A." SA București fapt ce a fost de natură să determine scăderea atractivității la privatizarea acesteia și îndepărtarea unor potențiali investitori în condițiile în care folosința terenului în cauză era cedată unei terțe firme pe o durată nelimitată iar diferența de teren neafectată de suprafață precum și toate construcțiile deținute de societate erau aduse ca aport în natură la capitalul social al SC "Bioprod" SA București pentru 50 de ani.

În plan patrimonial, prin cedarea redevenței, SC "I.C.A." SA București a fost prejudiciată cu veniturile ce i se cuveneau de drept în calitate de proprietar și superficialar în condițiile în care, contractul de societate al SC "Bioprod" SA București nu prevedea posibilitatea cedării aporturilor în natură aduse la capitalul social de acționari, nu a fost urmată de majorarea cotei de participare a societății la capitalului social al SC "Bioprod" SA București cu valoarea creanțelor rezultate din redevență și folosința terenului în cauză, adusă ca aport la capitalul social al SC "Bioprod" SA București în anul 1993 a fost evaluată, fără a fi ulterior reevaluată la acel moment la suma de 63.852.000 lei pentru o perioadă de 50(cincizeci) de ani - respectiv 208,32 lei/mp/an, echivalentul a doar 0,006 USD/mp, valoarea redevenței fiind de 500 de ori mai mare.

Apărarea inculpatului cu privire la inexistența vreunei obligații profesionale în ceea ce privește constituirea dreptului de suprafață este infirmată de fișa postului și regulamentul de Organizare și Funcționare al ADS.

Potrivit pct. 6 lit b din fișa postului, printre activitățile corespunzătoare postului de conducere- director- se regăsesc și cele de îndrumare, coordonare, control și răspundere nemijlocită de activitatea serviciilor din subordine, participarea la comisiile de negociere și licitație, la elaborarea procedurilor interne pentru privatizarea - concesiunea terenurilor cu destinație agricolă și a activităților sanitar-veterinare, asigurarea elaborării notelor ce se supun aprobării Consiliului de Administrație în conformitate cu cerințele legislației în vigoare.

Potrivit art. 25 lit „g” din Regulamentul de Organizare și Funcționare al ADS pentru constituirea dreptului de suprafață în favoarea SC GRIVCO SA, societatea comercială trebuia să înainteze documentația justificativă Serviciului Restructurare-Acționariat din cadrul Direcției Privatizare-Concesionare, care

după verificarea documentației, întocmea o Notă ce urma să fie supusă aprobării Consiliului de Administrație al Agenției, ce avea abilitatea exclusivă de a aproba astfel de operațiuni.

Față de aceste dispoziții ale Regulamentului de Organizare și Funcționare al ADS și având în vedere că această procedură nu a fost urmată, inculpatul, în calitate de director al Direcției Privatizare-Concesionare, avea obligația de a constata că suprafața a fost întocmită cu încălcarea dispozițiilor legale în vigoare și de a propune Consiliului de Administrație măsuri pentru intrarea în legalitate.

În ceea ce privește implicarea inculpatului în desemnarea neprocedurală a membrilor AGA, C.A. și cenzorilor a SC ICA SA București rezultă din declarațiile co-inc. Popa Corneliu și martorelor Râpeanu Elena și Buzăianu Doina dar și din faptul că procedura de selecție a cenzorilor și a doi din membrii C.A., demarată de Direcția Privatizare-Concesionare prin înaintarea adresei numărul 42158/13.03.2003 la Direcția Generală pentru Agricultură și Industrie Alimentară București în vederea efectuării de propuneri, a fost întreruptă netransparent ulterior desemnării inculpatului Sandu Jean-Cătălin ca reprezentant unic al A.D.S. în A.G.A la data de 19.03.2003, fără a se mai aștepta răspunsul D.G.A.I.A.

Conform declarației dată de inculpatul Popa Corneliu, în cursul procesului penal, schimbarea componenței AGA, în cursul lunii aprilie 2003, a fost realizată la inițiativa inc. Săvulescu –directorul Direcției de privatizare, care nu i-a oferit nici un fel de explicații cu privire la considerentele ce impuneau măsura, iar propunea ca inc. Sandu Jean-Cătălin să fie numit ca reprezentant în AGA a fost făcută tot de inc. Săvulescu.

Declarația inculpatului sub acest aspect, se coroborează cu declarația martorei Râpeanu Elena conform căreia SC ICA nu a înaintat la ADS documentația pentru majorarea capitalului social cu valoarea terenurilor din Certificatul de atestare a dreptului de proprietate. De asemenea, societatea nu a trimis nici contractul de suprafață și nici nu a solicitat aprobarea de către ADS pentru încheierea acestuia. Procedural, după ce o societate obține Certificatul de atestare a dreptului de proprietate avea obligația să-l transmită ADS împreună cu un raport al cenzorilor, raport care era verificat de către expertul din cadrul serviciului ce avea societatea în portofoliu, care întocmea o Notă cu propunerea de majorare a capitalului social pe care o înainta C.A. pentru aprobare. Această procedură nu a fost respectată în cazul SC ICA SA, însă reprezentanții în AGA, în baza contractului de reprezentare, puteau decide majorarea capitalului social fără un mandat special.

Conform declarației date de martoră pentru încheierea unui contract de suprafață de genul celui încheiat între SC GRIVCO SA și SC ICA SA era nevoie de un mandat special din partea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

Referitor la desemnarea membrilor AGA, martora a arătat că propunerile

pentru desemnarea acestora au fost făcute de directorul Direcției Juridice-inc. Sandu Jean Cătălin , în calitate de unic reprezentant în AGA și cu siguranță decizia a aparținut inculpaților Săvulescu Vlad-Nicolae și Popa Corneliu.

De asemenea, martora a întocmit mandatele speciale nr.63523 din 10.04. 2003 și nr. 63524 10.04. 2004 , datele referitoare la numele membrilor C.A și a cenzorilor fiindu-i comunicate telefonic, fie de șefa serviciului-martora Buzăianu Doina, fie de directorul Direcției de Privatizare-Concesionare-inc. Săvulescu Vlad.

Totodată, martora Buzăianu Doina relevă în declarațiile date , că nu exista o procedură scrisă pentru selecția persoanelor ce urmau să fie propuse ca membrii AGA, C.A. sau în calitate de cenzori în cadrul societăților aflate în portofoliul ADS.

În cazul SC ICA SA propunerea cu privire la numirea în calitate de cenzori, a fost făcută de colega ei, martora Râpeanu, la propunerea conducerii societății, indicând că aceste persoane nu puteau fi decât șeful de serviciu, directorul direcției-inc. Săvulescu sau directorul general- inc. Popa Corneliu. Martora în cuprinsul declarației date, a negat orice implicare a sa în desemnarea cenzorilor iar veridicitatea afirmației rezultă și din faptul că mandatul special nr.63524 din 10.04. 2003 nu a fost semnat de ea și luând în considerare și celelalte declarații, se desprinde ideea că nominalizarea cenzorilor a fost făcută de inc. Săvulescu Vlad, în baza datelor pe care le-a primit de la inc. Sandu Jean-Cătălin care de altfel, era și singurul reprezentat al agenției și îi cunoștea pe cei patru cenzori în calitate sa de membru al C.A al SA BENEFICA SA București.

De asemenea, ansamblul probator administrat în cauză a demonstrat că decizia introducerii condiției ca ofertanții-persoane juridice- să aibă în obiectul de activitate codul CAEN-Cercetare-Dezvoltare în științe fizice și naturale- nu putea fi luată fără decizia inculpatului care de altfel, a solicitat Direcției juridice- prin adresa nr. 4781/11.07. 2003, un punct de vedere la cererea formulată de inc. Mencinicopschi, prin adresa nr. 861/10.07. 2003 de a include în caietul de sarcini ,condiții care să sublinieze specificul instituției și totodată, a dat curs solicitării explicite formulate de inc. Sandu Jean Cătălin de a include în caietul de sarcini această condiție discriminatorie, în condițiile în care o astfel de activitatea era efectuată numai de SC ICA SA.

În opinia instanței, această condiție a fost cu adevărat discriminatorie și a fost luată în înțelegere infracțională cu reprezentanții SC GRIVCO SA și cu inculpații Mencinicopschi Gheorghe și Sandu Jean- Cătălin, deoarece aceasta a avut ca scop facilitarea câștigării licitației de către SC GRIVCO SA și în condițiile în care societatea nu a deținut acest cod CAEN anterior, fiind introdus cu acordul inc. Săvulescu în calitate sa de director al Direcției, abia la data de 15. 07. 2003.

Caracterul discriminatoriu al acestei condiții ce trebuia îndeplinită de viitorii participanți la licitație rezultă și din aspectul că activitatea de cercetare în

științe fizice și naturale era efectuată în România numai de SC ICA SA.

Probele administrate în cauză au relevat că inculpatul Săvulescu eunoștea, înainte de privatizarea societății, valoarea terenurilor și faptul că aceasta a fost calculată la nivelul anului 1994, aspect care rezultă din declarația inc. Domnișoru Gheorghe-Marian, în care a relevat că inc. Săvulescu i-a înaintat toată documentația ce a stat la baza întocmirii raportului de evaluare simplificat și atunci când i s-a atras atenția că în speță este vorba de o societate de stat și ar fi trebuit să se întocmească un raport de evaluare de către un expert agreat, nu a luat în considerare propunerea inculpatului și totodată, l-a instigat pe acesta să menționeze în Capitolul II al Notei, la capitolul privind intenția de vânzare, în locul mențiunii de neîndeplinire a formalităților prev. de art. 10 din Lg. Nr. 268/2001 să treacă Hotărârea de Guvern prin care se înființase societatea și nu a intenției de vânzare a pachetului de acțiuni al acesteia. Totodată, din declarația martorului Aposteanu Constantin-Marius rezultă că verificarea dosarului de privatizare depus de reprezentanții SC ICA SA a fost făcută de inc. Domnișoru Gheorghe-Marian, aspecte care concordă cu declarațiile inculpatului Domnișoru Gheorghe -Marian referitor la întocmirea Notei. Totodată din declarația dată de inculpatul Popa Corneliu rezultă că întregul proces de privatizare al SC ICA SA s-a realizat exclusiv în favoarea SC GRIVCO SA, controlată de inculpatul Dan Voiculescu afirmând în cadrul aceleiași declarații că, din informațiile pe care le-a aflat ulterior, a tras concluzia că în procesul de privatizare a SC ICA SA București a fost indus în eroare, cu bună -știință, de inculpații Săvulescu Vlad-Nicolae și Sandu Jean Cătălin și a acceptat să semneze acele documente, bazându-și susținerile inclusiv, pe evoluția ulterioară profesională a celor doi inculpați care au deținut funcții importante în Partidul Conservator.

De asemenea, inculpatul a mai susținut că a aprobat constituirea superficiei în favoarea SC GRIVCO SA București în condițiile în care ar fi cunoscut că societatea urma să se privatizeze.

În cursul procesului penal, inculpatul a mai învederat în apărarea sa, că în cazul altor 40 de societăți comerciale, a procedat în același mod în sensul că s-a luat în calcul un raport de evaluare simplificat și pentru care s-a dispus disjungerea cauzei, astfel că, privatizarea SC ICA SA a fost realizată cu respectarea dispozițiilor legale.

Privatizarea altor 40 de societăți comerciale, în aceeași manieră nu face obiectul prezentului dosar în condițiile în care instanța a fost sesizată numai cu privire la SC ICA SA astfel că, judecată se mărginește la fapta și persoana arătată în actul de sesizare.

În ceea ce privește aspectul că reprezentanții societății nu au efectuat reevaluarea patrimoniului, în conformitate cu dispoz. art. 7 din HG nr. 834/1991, fapt ce ar fi determinat o valoare a activului net contabil la data de 31. 12. 2002 în sumă de 58.674.600.704 ROL mai mare de o treime din activul total de 74.812.078.531 ROL, astfel încât evaluarea societății trebuia efectuată în baza

unui raport de evaluare de piață, luând în calcul la stabilirea prețului de pornire a pachetului de acțiuni o valoare de doar 7.209.734.669 ROL, echivalentul a 194.773 euro, a celor 17 construcții deținute de societate și o valoare de 1.498.131.000 ROL reprezentând valoarea celor 36.676,79 m.p. teren rezultă din rapoartele de expertiză efectuate în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești care consfințese alte valori, cu mult mai mari ale bunurilor deținute de societate înainte de vânzarea la licitație.

Astfel, **în cursul urmăririi penale**, s-a procedat la efectuarea în cauză a unei expertize tehnice de către expertul evaluator Papasteri Mihai - expertiză din care a rezultat că, la data de 16. 07. 2007, valoarea de piață de terenurilor și clădirilor de la sediul SC ICA SA era de 104.939.715.664 ROL din care:

- valoarea terenurilor din strada Gârlei nr. 1, Sector 1, București, în suprafață de 36.676,79 mp pentru care societatea deține Certificatul de atestare a dreptului de proprietate seria M07 nr. 2835/11.12.2002 era în sumă de 90.035.101.012 ROL;

- valoarea celor 15 clădiri situate în strada Gârlei nr 1 era în sumă de 14.904.614.652 ROL.

De asemenea, prin același raport de expertiză s-a stabilit că valoarea de folosință a clădirilor și terenurilor din strada Gârlei nr 1, sector 1, București aportate la capitalul social al SC "Bioproduct" SA București era la data de 16.07.2003 de 199.452.131.905 ROL și consta în:

- valoarea folosinței clădirilor cu terenul aferent în sumă de 19.381.929.881 ROL.

- valoarea folosinței terenului liber în sumă de 180.070.202.024 ROL.

În baza acestor valori s-a procedat în cauză la efectuarea unui raport de constatare tehnico-științifică de către un specialist din cadrul DNA care a statuat faptul că valoarea de piață a pachetului de acțiuni deținut de ADS la SC ICA SA era de 292.610.883.860 ROL, corespunzător unei valori unitare a acțiunilor de 282.902 ROL (7,64 euro/actiune) . În raport de aceste date, rezultă că inculpații din cauză , printre care și inculpatul Săvulescu Vlad-Nicolae, prin însușirea Notei cu privire la privatizarea societății, a stabilit cu intenție, o valoare a pachetului de acțiuni mai mică de 94, 5 ori decât valoarea comercială a acestuia, valoarea totală a subevaluării fiind de 289.507.926.860 Rol (7.817.145 euro) calculată ca fiind diferența dintre valoarea de piață stabilită în baza raportului expertului evaluator evaluator - de 292.610.883.860 lei ROL și valoarea stabilită de A.D.S. prin raportul de evaluare simplificat – de 3.102.957.000 lei ROL- iar prejudiciul total cauzat bugetului Ministerului Agriculturii- în conformitate cu dispozițiile art. 6 din Lg 268/2001 veniturile obținute de A.D.S. sunt virate semestrial într-un cont cu destinație specială al acestei structuri a fost de 288.732.187.610 ROL (7.796.198 EUR) – calculat ca diferența dintre valoarea de piață stabilită în baza raportului expertului evaluator - de 292.610.883.860 lei și prețul plătit de SC "Grivco" SA București pentru pachetul de acțiuni de 3.878.696.250 lei ROI..

Conform raportului de expertiză întocmit de expertul DNA rezultă că elementele patrimoniale de activ ale SC ICA SA sunt înregistrate în evidența contabilă la cost istoric (1938-2002) și în consecință, la valoare subevaluată iar elementele de pasiv sunt înregistrate în evidența contabilă la prețul curent la data privatizării, respectiv, anul 2003.

S-a concluzionat că elementele patrimoniale de activ ale SC ICA SA sunt exprimate în evidența contabilă la cost istoric (1994-1998). Datoriile societății înregistrate în evidența contabilă la data întocmirii dosarului de privatizare sunt exprimate la costul curent, 2002-2003. Având în vedere creșterea prețurilor și a indicelui de inflație, în perioada 30 iunie 1994-31 decembrie 2002 de 27,89 ori, se constată disproporția vădită dintre cele două elemente ale Activului Net Contabil (activ total și datorii), cu privire la valoarea reală.

După cum s-a consemnat la punctul b 2 din raportul de constatare efectuat în cursul urmăririi penale, societatea nu a procedat la reevaluarea patrimoniului în vederea privatizării, contrar prevederilor art.7 din HG 834/1991 modificat prin HG 776/1998 astfel că elementele de activ nu sunt puse de acord cu costul curent sau cu valoarea de piață a acestora, fapt care se reflectă și la determinarea activului net contabil.

Tot din expertiză a mai rezultat că în condițiile în care s-ar fi efectuat reevaluările legale în baza prevederilor HG nr. 983/1998, HG 403/2000 și HG 577/2002, activul net contabil ar fi avut valoarea de 71.018.488.000 lei.

Dispozițiile art. 7 din HG 834/1991, modificată prin HG 468/1998 instituie obligativitatea reevaluării patrimoniului societăților în vederea privatizării. Actul normativ face trimitere la legislația cadru și metodologia specifică prevăzută în materie de reevaluare, respectiv, H.G. 945/1990, H.G.26/1992, H.G.500/1994, HG 983/1998, HG 403/2000, HG 1553/2003.

Legea nr. 268/2001 (lege specială privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricole care au fost date în portofoliului ADS) prin art. 44, instituie responsabilități în sarcina administratorilor și cenzorilor societăților supuse privatizării cu privire la realitatea, corectitudinea și actualitatea datelor din evidența contabilă care stau la baza dosarului de prezentare.

Pentru actualizarea elementelor patrimoniale, Legea nr. 268/2001 face trimitere implicită la normele cadru în materia reevaluării menționate anterior.

La data privatizării SC ICA SA (aprilie-iulie 2003) erau în vigoare prevederile HG 403/2000 – „Reevaluarea imobilizărilor corporale prevăzute la art. 1 din hotărâre are ca obiectiv aducerea acestora la costul curent sau la valoarea de intrare actualizată în corelare cu utilitatea bunurilor și cu valoarea de piață a acestora”. Conform art. 1 din actul normativ reevaluarea se face în baza datelor din evidența contabilă la 31 decembrie a anului precedent.

Totodată, potrivit art. 143 din HG nr. 577/2002, valoare cu care se majorează capitalul social este valoarea preluată din anexele la Certificatul de

atestare a dreptului de proprietate asupra terenului, reactualizată cu coeficientul de reevaluare stabilit de legislația în vigoare.

În perioada iunie 1994-2003, au fost publicate următoarele acte normative care reglementau reevaluarea terenurilor și clădirilor pentru societăți: HG 983/1999 modificată prin HG 95/18.02.1999, HG 403/17.03.2000 și HG1553/2003 iar pentru instituții publice Ordinul M.F.P. nr. 1487/2003.

După cum s-a arătat, valoarea terenurilor de la sediul societății care a fost luată în calcul la privatizare era exprimată în prețuri iunie 1994.

Prin aplicarea prevederilor actelor normative menționate mai sus, valoarea terenului de la sediul SC ICA SA, în suprafață de 36.676,79 mp, cu care trebuia să se mărească capitalul social este de 33.263.074.574 lei determinată astfel:

- valoarea terenului determinată în baza HG 834/1991 și HG 500/1994 consemnată pe anexa la Certificatul de Atestare a dreptului de proprietate seria Mo7-nr.2835-11.12.2002- 1.498.131.543 lei;

- valoarea actualizată cu coeficientul de evaluare pentru teren de 7,352 prevăzut de HG 983/1998 este de 11.014.263.104 lei;

- valoarea actualizată cu coeficientul de actualizare a valorii terenurilor de 3,02 pentru perioada 31.12.1998-31.12.2002, (data reevaluării anterioare-data obținerii titlului de proprietate asupra terenului), în conformitate cu prevederile HG 577/2002 este de 33.263.074.574 lei.

Același raport a mai statuat că reprezentanții societății, cu încălcarea dispozițiilor imperative ale art 7 din HG 834/1991 și respectiv art 143 din HG 577/2002 nu au reevaluat patrimoniul în vederea privatizării subevaluând elementele de activ în condițiile în care datoriile erau luate în calcul la valoarea lor curentă, stabilind că:

- terenurile în suprafață de 36.676,79 mp au fost subevaluate de 22,2 ori fiind înregistrate în contabilitate la valoarea lor din luna iunie 1994 de doar 1.498.131.000 ROL ($\approx$ 40.451 EUR) deși valoarea rezultată din reevalare ar fi fost de 33.263.074.574 ROL ($\approx$ 898.152 EUR);

- construcțiile în suprafață de 9.983 mp au fost subevaluate de 3,48 ori fiind înregistrate în contabilitate la valoarea lor din anii 1994 sau 1998 de doar 7.209.734.669 ROL ($\approx$ 194.673 EUR) deși valoarea rezultată din reevalare ar fi fost de 25.101.189.994 ROL ($\approx$ 677.769 EUR) ;

- imobilizările financiare respectiv titlurile de participare la capitalul social al SC "Bioprod" SA București unde societatea aportase valoarea de folosință a tuturor construcțiilor și terenurilor deținute în proprietate, au fost subevaluate de 2,16 ori fiind înregistrate în contabilitate la valoarea istorică din momentul aportării de doar 12.186.880.000 ROL ($\approx$ 329.063 EUR) deși valoarea rezultată din reevalare ar fi fost de 26.395.823.385 ROL ($\approx$ 712.726 EUR);

Din același raport s-a mai desprins ideea că reprezentanții Agenției Domeniilor Statului, însușindu-și datele neactualizate cuprinse în dosarul de prezentare și formularul de calcul a activului net contabil întocmit de reprezentanții societății cu încălcarea normelor legale mai sus amintite, au efectuat evaluarea societății în baza unui raport de evaluare simplificat stabilind o valoare a pachetului de acțiuni de doar 3.045.035.136 ROL ($\approx$ 82.220 EUR) respectiv 2.994 ROL/acțiune ($\approx$ 0,08 EUR/acțiune), concluzionând că:

- prin reevaluarea patrimoniului în conformitate cu dispozițiile art. 7 din HG 834/1991 la data de referință 31.12.2002 societatea ar fi avut un activ net contabil în sumă de 58.674.600.704 ROL - mai mare de 1/3 (24.937.359.510 ROL) din activul total de 74.812.078.531 ROL - fapt ce ar fi impus, în conformitate cu dispozițiile art. 74 din HG 577/2002, ca evaluarea societății să fie făcută în baza unui raport de evaluare de piață;

- prin luarea în calcul a valorii de piață a terenurilor, construcțiilor și titurilor de participare, astfel cum au fost stabilite prin raportul de expertiză, rezulta o valoare de piață a pachetului de acțiuni deținut de A.D.S. la SC" I.C.A. Sa București de 200.084.619.897 ROL ($\approx$ 7.900.929 EUR) - respectiv 282.902 ROL/acțiune ($\approx$ 7,4 EUR/acțiune) - de 94,5 ori mai mică decât valoarea stabilită de A.D.S. în baza raportului de evaluare simplificat;

Raportat la prețul la care SC"Grivco"SA București a adjudecat pachetul de acțiuni de doar 3.878.696.250 ROL ($\approx$ 104.730 EUR) - respectiv de 75,5 ori mai mic decât valoarea de piață a acestuia, bugetul Ministerului Agriculturii a fost prejudiciat cu suma totală de 2.222.222.640.000 ROL ($\approx$ 60.587.345 EUR) respectiv:

- prejudiciul efectiv cauzat de 288.732.187.609 ROL ($\approx$ 7.796.198 EUR) - dat de diferența dintre valoarea de piață a pachetului de acțiuni la data de 16.07.2003 și prețul plătit de SC"Grivco"SA București pentru acesta;

- folosul de care a fost lipsit partea civilă - în condițiile în care prin dobândirea titlurilor de participare de către terțe persoane fizice sau juridice de bună credință reparația în natură nu mai este posibilă este de 1.932.432.402.000 ROL ($\approx$ 52.686.417 EUR), dată de diferența dintre valoarea actuală a pachetului de acțiuni (60.587.345 EUR) și, respectiv, valoarea prejudiciului cauzat (7.796.198 EUR) și suma plătită de SC"Grivco"SA București pentru achiziția acestuia (104.730 EUR);

S-a mai apărat inculpatul că dispozițiile legale în vigoare conțineau norme supletive și astfel aveau un caracter facultativ, aspect care nu poate fi luat în considerare de către instanță întrucât din analiza coroborată a dispozițiilor legale aplicabile rezultă că era obligatorie majorarea capitalului social cu valoarea preluată din anexele la Certificatul de atestare de dreptului de proprietate asupra terenurilor reactualizată cu coeficientul de reevaluare stabilit de legislația în vigoare.

Astfel, la data de 16. 07.2003, data întocmirii notei de privatizare normele speciale ce reglementau activitatea de privatizare erau cuprinse în Legea numărul 137/2002- privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, Legea numărul 268/2001 - de organizare și funcționare a A.D.S., HG 577/2002 - de aplicare a Legii 137/2002, HG 626/2001 - de aplicare a Legii 268/2001 și dispozițiile HG 834/1991 - privitoare la reevaluarea patrimoniului societăților comerciale în vederea privatizării - NORME ce reglementau inclusiv aspectul reevaluării administrative a patrimoniului societăților comerciale supuse procesului de privatizare.

În conformitate cu dispozițiile art 7 din H.G. numărul 834/1991, astfel cum a fost modificat prin H.G. 468/1998, în vederea privatizării patrimoniul societăților comerciale trebuia reevaluat (administrativ)- cerință logică și firească în condițiile în care indicele de inflație s-a mărit în perioada 30 iunie 1994 - 31 decembrie 2002 de 27,89 ori iar neefectuarea reevaluărilor ar fi produs dezechilibre vândite între cele două elemente ale Activului Net Contabil - activ total la valoare istoric și datorii la costuri curente și ar fi cauzat confuzii cu privire la valoarea reală a societăților privatizate, interesul statului român, ca a oricărui proprietar, fiind să valorifice aceste bunuri la valoarea de piață a acestora și nu să le cedeze la prețuri derizorii și conjuncturale ;

O dispoziție normativă similară celei indicate mai sus era cuprinsă în art 143 din HG 577/2002 ce obliga reprezentanții societăților comerciale să facă, în vederea privatizării, majorarea capitalului social cu valoarea reactualizată a terenurilor pentru care au obținut certificat de atestare a dreptului de proprietate ;

Se constată că aceste din urmă dispoziții normative aveau un caracter imperativ, și nu facultativ astfel cum au susținut inculpații și obligau reprezentanții societăților comerciale și pe cei ai autorităților publice implicate în activitatea de privatizare să procedeze, înainte de declanșarea acestui proces, la actualizarea valorică a tuturor elementelor patrimoniale, (activ și pasiv), sintagma „ în condițiile prevăzute de lege” făcând trimitere evidentă exclusiv la metodologiile de calcul cuprinse în HG 500/1994, HG 983/1998 și HG 403/2000.

Referitor la HG nr. 403/2000 care cuprindea unele norme cadru în domeniul reevaluărilor administrative precum și anumite dispoziții facultative acestea nu erau aplicabile în speța de față ci dimpotrivă normele supletive conținute vizau societățile comerciale ce nu făceau obiectul procesului de privatizare și care din diferite considerente, puteau sau nu proceda la aceste reevaluări patrimoniale, datorită dispozițiilor derogatorii cuprinse în normele speciale invocate mai sus respectiv, art. 7 din HG nr. 837/1991 și respectiv, art. 143 din HG nr. 577/2002.

În ceea ce privește dispozițiile HG art. 403/2000, se impune a se constata că deși sunt din punct de vedere al condițiilor de efectuare a

reevaluării administrative a patrimoniului inaplicabile societăților supuse procesului de privatizare prin faptul că rata cumulată a inflației din perioada 1998 - 31.12.2001 a fost de 125,8% - ele obligau în conformitate cu prevederile art. 1 alin 2 la reevaluarea elementelor patrimoniale, chiar în absența declanșării procesului de privatizare, în condițiile în care societatea avea înregistrate în contabilitate mijloacele fixe la valoarea lor din anul 1990, terenurile la valoarea lor din 1994 iar construcții la valoarea din 1994 sau 1998.

Metodologia de reevaluare administrativă la care făcea trimitere dispozițiile art 7 din HG 834/1991 era reglementată de dispozițiile art 1 al 1 din HG 403/2000 ce impunea ca reevaluarea immobilizărilor corporale aflate în patrimoniul societăților comerciale la data de 31 decembrie a anului precedent să se facă în baza ratei inflației comunicate de Comisia Națională de Statistică urmărindu-se prin această operațiune aducerea acestora la costul curent sau la valoarea de intrare actualizată în corelare cu utilitatea bunurilor și cu valoarea de piață a acestora.

Ca și în cazul dispozițiilor art 7 din HG 834/1991, trimiterea făcută de art 143 din HG 577/2002 la „reactualizarea cu coeficientul de reevaluare stabilit de legislația în vigoare” nu putea viza decât norma cadru din materia reevaluărilor în vigoare la acea dată, respectiv HG 403/2000 și doar cu privire la metodologia de reevaluare - în baza ratei inflației comunicate de Comisia Națională de Statistică și nu a condițiilor în care urma să fie realizată aceasta - dispozițiile art 143 din HG 577/2002 având un caracter special și derogatoriu.

În ceea ce privește incidența dispozițiilor art 143 din HG 577/2001 trebuie precizat faptul că acest act normativ, făcând aplicarea dispozițiilor Legii 137/2002, conținea dispoziții cadru în domeniul privatizării obligatorii pentru toate autoritățile publice implicate în actul de privatizare - inclusiv A.D.S.

Totodată, în cursul cercetării judecătorești, prin încheierea de ședință din data de 24. 10.2011 a Inaltei Curți de Casație și Justiție s-a admis proba cu expertiza financiar- contabilă solicitată de inculpații Sandu Jean-Cătălin, Pop Flavius, Mencinicopschi Gheorghe, Baciuc Constantin, Sin Gheorghe, Petre Alexandru, Săvulescu Vlad-Nicolae, Marinescu Grigore, Ene Vica și Pantiș Sorin având următoarele obiective:

- 1- dacă activele corporale ale SC ICA SA au fost reflectate actualizat în bilanțul contabil din 31. dec. 2002 și în balanța contabilă din 30 aprilie 2003;
- 2- să se stabilească metoda legală a prețului de ofertă (raport de evaluare simplificat ori raport de evaluare de piață) ;
- 3- determinarea valorii de piață a clădirilor și terenurilor deținute de SC ICA SA la momentul privatizării.

Raportul de expertiză tehnică judiciară întocmit de expertul Belășcu Emil a răspuns la următorul obiectiv: ” determinarea valorii de piață a

clădirilor și terenurilor deținute de SC ICA SA la momentul privatizării având în vedere și destinațiile economice ale acestora astfel cum sunt definite de titlul de proprietate - seria M07, nr. 2835”.

Expertul a concluzionat că „valoarea istorică de piață” estimată imobilului - potrivit afecțiunilor și destinației Economice deținute de active la data privatizării SC ICA SA - rotund este de 10.953.000 lei și în dolari- 3.244.000 din care:

- terenul imobilului - lei rot-6.285.000 lei și în dolari-1.859.000;
- clădirile imobilului rotund- 4.668.000 lei și în dolari- 1.385.000.

„Valoarea istorică de piață a imobilului fără a avea în vedere destinațiile economice existente la data privatizării SC ICA SA - rotund în lei-RON 12.137.000 lei - în dolari 3.590.000 din care:

- terenul imobilului - rotund în lei-RON-6.285.000 și în dolari- 1.859.000\$;
- clădirile imobilului - rotund în lei-5.852.000 RON și în dolari 1.731.000 \$.

Celelalte obiective respectiv, (dacă activele corporale ale S.C. “ICA” S.A. au fost reflectate actualizat în bilanțul contabil din 31 decembrie 2002 și în bilanța contabilă din 30 aprilie 2003, care era metoda legală de determinare a prețului de ofertă (raport de evaluare simplificat ori raport de evaluare de piață); determinarea valorii de piață a clădirilor și terenurilor deținute de S.C. “ICA” S.A. la momentul privatizării) ale expertizei încuviințate de instanță prin aceleași încheieri de ședință au făcut obiectul unei alte expertize întocmite de expertul Harabagiu Dănuț.

Expertiza admisă de instanță întocmită de expertul Harabagiu Dănuț a avut de răspuns la următoarele obiective:

1. dacă activele corporale ale S.C. “ICA” S.A. au fost reflectate actualizat în bilanțul contabil din 31 decembrie 2002 și în bilanța contabilă din 30 aprilie 2003;
2. care era metoda legală de determinare a prețului de ofertă (raport de evaluare simplificat ori raport de evaluare de piață);
3. determinarea valorii de piață a clădirilor și terenurilor deținute de S.C. “ICA” S.A. la momentul privatizării.

La obiectivul nr. 1 expertul a concluzionat că- „Activele corporale de natura mijloacelor fixe ale S.C. „ICA” S.A. au fost reflectate actualizat în bilanțul contabil din 31 decembrie 2002, numai în considerarea datei de 31 decembrie 2001 - data preluării la înființarea societății a elementelor de bilanț aferente Institutului de Chimie Alimentară București, conform art.5 din H.G. 451/2002 - 31 decembrie 2001 constituind totodată și data de referință a ultimei reevaluări înregistrate în evidența contabilă a societății comerciale nou înființate „Institutul de Cercetări Alimentare S.A.”.

În ceea ce privește obiectul nr. 2-: - care era metoda legală de determinare a prețului de ofertă (raport de evaluare simplificat ori raport de evaluare de piață) expertul a statuat că „Având în vedere, cadrul legislativ

reglementat de Legea 268/2001, H.G. nr.625/2002 (Norme metodologice de aplicare a Legii nr.625/2001), Instrucțiunile privind raportul de evaluare simplificat pentru stabilirea prețului de ofertă la vânzarea acțiunilor părților sociale, publicate în MO nr.222/1998 și aprobate de Consiliul de administrație al ADS, precum și activul net contabil din 31 decembrie 2002, mai mic decât 1/3 din activul total determinat pe baza bilanțului contabil din decembrie 2002 - al cărui activ și pasiv al anului precedent (2001) a fost preluat prin Hotărârea de guvern nr. 451/2002 de la Institutul de Chimie Alimentară București - autentificat de administratorii și cenzorii societății comerciale "Institutul de Cercetări Alimentare" S.A., că metoda legală de determinare a prețului de ofertă este raportul de evaluare simplificat.

Conform opiniei expertului, „Activele corporale de natura mijloacelor fixe ale S.C. „ICA” S.A. au fost reflectate actualizat în bilanțul contabil din 31 decembrie 2002, numai în considerarea datei de 31 decembrie 2001 - data preluării la înființarea societății a elementelor de bilanț aferente Institutului de Chimie Alimentară București, conform art.5 din H.G. 451/2002 - 31 decembrie 2001 constituind totodată și data de referință a ultimei reevaluări înregistrate în evidența contabilă a societății comerciale nou înființate „Institutul de Cercetări Alimentare S.A.

Reflectarea actualizată a activelor corporale de natura mijloacelor fixe ale S.C. „ICA” S.A. la bilanțul contabil din decembrie 2002, preluate de la Institutul de Chimie Alimentară București prin Protocolul de Predare – Preluare din 05.06.2002, se raportează la reevaluări efectuate în conformitate cu legislația obligatorie, respectiv H.G. nr. 500/1994 privind reevaluarea imobilizărilor corporale și modificarea capitalului social, și la reevaluări efectuate cu titlu de recomandare, respectiv H.G.983/1998 privind reevaluarea clădirilor, construcțiilor speciale și a terenurilor”.

Referitor la obiectivul nr. 2, - **metoda legală de determinare a prețului de ofertă (raport de evaluare simplificat ori raport de evaluare de piață-** expertul a statuat, în finalul expertizei, că metoda legală de determinare a prețului de ofertă este raportul de evaluare simplificat.

In cauză, la raportul de expertiză întocmit de expertul Belașcu Emil au fost formulate și obiecțiuni de către expertul parte, admise de instanță prin încheierea din 18.11.2011, în sensul că: expertiza efectuată de expertul Belașcu Emil admite ipoteze de calcul neconforme realității și obiectivului expertizei; utilizează proceduri nerecomandate de standardele de evaluare pentru evaluarea clădirilor aflate în patrimoniul SC ICA SA; evaluează terenul în baza unor date incomplete și neverificabile; evaluează în ansamblu proprietatea imobiliară prin metoda capitalizării venitului net, utilizând date de piață neconform realității la data evaluării.

Totodată, s-a admis completarea raportului de expertiză judiciară întocmit de expertul Harabagiu Dănuț în urma obiecțiunilor formulate de parchet iar acesta a statuat: „tratamentul contabil privind reevaluarea activelor

corporale de natura mijloacelor fixe în bilanțul SC „Institutul de cercetări Alimentare” SA din decembrie 2002 se raportează la reevaluarea obligatorie, prevăzută de HG nr.500/1994 privind reevaluarea imobilizărilor corporale și modificarea capitalului social, și la reevaluarea opțională parțială, conform HG nr. 983/1998 privind reevaluarea clădirilor, construcțiilor speciale și a terenurilor, care au fost efectuate și înregistrate în situațiile contabile anterioare înființării acestei societăți, în conformitate cu prevederile acestor hotărâri și însușită de SC ICA SA prin preluarea elementelor de bilanț la data de 31 decembrie 2001 eferente Institutului de Chimie Alimentară București, conform art. 5 din HG nr. 451/2002.

Expertul a reiterat același punct de vedere în ceea ce privește răspunsul la obiectivul nr. 1, cu mențiunea că valoarea de intrare pentru prima dată în contabilitate a terenurilor a fost determinată pe baza unui raport a cărui fișă de evaluare a fost stabilită de Comisia pentru stabilirea și evaluarea terenului aflat în patrimoniu propriu, cu aplicarea HG nr. 834/1999, HG 500/1994 și Criteriilor comune nr. 2665/1992. În continuarea acestor reglementări obligatorii urmează HG nr. 983/1998 și HG nr. 95/1999 care nu se aplică, textele de lege fiind opționale. Prevederile HG nr. 403/2000 împreună cu Norme de aplicare din 19.05.2000, de asemenea, nu se aplică societății comerciale ICA SA revenindu-i obligativitatea aplicării HG 403/2000 din decembrie 2001, rata inflației cuprinsă în perioada decembrie 2001- decembrie 2002, fiind de 17,8 %, anul 2001 fiind data de referință și anul de bază în constituirea noii societăți, prin preluarea elementelor de activ și pasiv în baza HG nr. 451/2002.

În final, reiterează aceleași concluzii dar cu rezerve exprimate inițial în raportul de expertiză, până la clarificarea situației celor trei imobile neactualizate la ultima reevaluare opțională parțială (HG 983/1998 și HG nr.95/1999), de natură să vicieze rezultatele preluării elementelor de activ și pasiv preluate de societatea comercială ICA SA în anul 2001 și prin extensie situația reală a valorii posturilor bilanțiere la decembrie 2002 și care pot afecta condițiile prevăzute în art. 74 alin. 1 din HG nr. 577/2002 referitoare la activul net contabil și la mărimea acestuia față de activul total.

Totodată, expertul Belașcu Emil a răspuns la obiecțiunile formulate în sensul că-și menține concluziile stabilite prin expertiza efectuată în cauză, deoarece acestea sunt temeinic stabilite și sunt credibil argumentate ca fiind operabile chiar și pentru premiza că se va admite în cauză „evaluarea întregului societății comerciale SC ICA SA” la momentul privatizării.

Având în vedere expertizele efectuate în cursul urmăririi ca și expertiza efectuată în cauză de expertul Belașcu Emil, care statuează că valoarea de piață a întregii societăți la data privatizării este de 29.721.580 RON, respectiv, 9.080.560 USD la cursul de 3,2731 RON/USD, echivalentul a 8.103.380 Euro la cursul de 3,6678 RON/EURO la data de 16.07.2003 ca și dispozițiile legale aplicabile în materia societăților comerciale, în cazul SC ICA SA, la nivelul lunii iunie 2003, fiind aplicabile prevederile Lg nr. 268/2001, HG 577/2002 și

HG nr. 834/1994, modificată prin HG nr.468/1998, acest din urmă act normativ impunând în mod obligatoriu, reevaluarea administrativă (în raport cu inflația) a patrimoniului.

Față de considerentele mai sus-expuse, Tribunalul apreciază ca netemeinică concluzia expertului Harabagiu Dănuț care a statuat că în speță, în cazul SC ICA SA metoda legală de determinare a prețului de ofertă era cea prin metoda raportului de evaluare simplificat.

Tribunalul a avut în vedere succesiunea de acte normative care reglementau privatizarea și asupra cărora se pronunță și expertul Harabagiu Dănuț, deși în competența acestuia în calitate de expert contabil, nu intră și aceea de formulare a unei opinii juridice cu privire la textele legale aplicabile în materia privatizării fiind în competența exclusivă a instanței, în urma analizei întregului cadru legislativ să stabilească care erau normele în vigoare la data privatizării.

În continuarea celor arătate mai sus, conform art. 7 din HG nr. 834/1991: „ în vederea vânzării de active sau acțiuni conform Legii nr.58/1991 a privatizării societăților comerciale, patrimoniul societăților comerciale se reevaluează în condițiile prevăzute de lege”, hotărâre de guvern care a fost modificată prin art.7 din HG 468/1998, conform căreia: „ în vederea vânzării de active sau de acțiuni conform Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.88/1997 privind privatizarea societăților comerciale aprobată prin Legea nr. 44/1998, patrimoniul societăților comerciale se reevaluează în condițiile prevăzute de lege”.

Prin urmare, se constată obligativitatea societăților care se privatizează de a reevalua patrimoniul iar art. 7 din HG nr. 834/1991 modificată prin HG 468/1998 face trimitere la actele normative cadru care stabilesc metodologia de reevaluare.

Conform art. 1.(5) din HG nr. 403/2000: „ agenții economici care nu au efectuat reevaluările legale anterioare pot proceda la reevaluare numai în condițiile actualizării și reflectării în contabilitate a valorii imobilizărilor respective, pe baza normelor aprobate prin prezenta hotărâre”.

Prin urmare, actul normativ face trimitere la reevaluările legale anterioare respectiv, HG nr. 983/1998, HG 500/1994, HG 26/1992 și HG nr. 945/1990.

Potrivit art. 1 (2) din HG nr. 403/2000: „ Reevaluarea se va efectua anual în cazul în care rata inflației cumulată pe ultimii 3 ani consecutivi depășește 100%”.

Din datele comunicate de Direcția Națională de Statistică se constată că în perioada 31.12.1999 - 31. 12. 2002, inflația a depășit un procent de 5% iar pe perioada de 3 ani anterioară privatizării, 2000-2002 este de 115,96 %.

Se constată că HG nr. 834/1991 modificat prin HG nr.468/1998 instituie norme derogatorii de la normele cadru de reevaluare în sensul că indiferent cât este inflația, societățile comerciale care se privatizează, au obligația de a reevalua patrimoniul.

Ideea care se desprinde din această dispoziție legală în sensul obligativității efectuării reevaluării are la baza necesitatea logică de efectuare a corelării valorii pasivului cu cele ale activului, care în cazul SC ICA SA au rămas la valoarea istorică din anii 1994-1998.

Conform art. 72 din HG nr. 577/2002 instituția publică implicată nu va dispune întocmirea unui raport de evaluare în situația în care :

- p) vîndे acțiunile unei societăți comerciale care este cotată la bursa de valori sau pe o altă piață organizată;
- q) vîndе acțiunile unei societăți comerciale prin ofertă publică sau prin metode de vînzare specifice pieței de capital;
- r) vîndе acțiunile unei societăți comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale deține cel mult o treime din totalul acțiunilor.

Se constată că SC ICA SA nu se află în niciuna dintre aceste situații derogatorii prevăzute de art. 577/2002 în cazul în care nu se efectuează un raport de evaluare de către un evaluator autorizat astfel că, opinia expertului Harabagiu Dănuț în sensul că în cazul SC ICA SA se putea recurge și la un raport de evaluare simplificat, este eronată, urmând a fi înlăturată de către instanță.

Tribunalul a avut în vedere și dispozițiile art. 74 din HG 577/2002 conform cărora: "instituția publică implicată va dispune întocmirea unui raport de evaluare în scopul determinării prețului de ofertă, în cazul în care din bilanțul contabil al anului anterior scoaterii la privatizare a societății comerciale și din determinarea activului net contabil al acestuia rezultă că activul net contabil este mai mare decât o treime din activul net total" aspecte care s-au desprins cu prisosință, din raportul de constatare efectuat în cursul urmăririi penale.

Acest aspect a rezultat și din expertiza efectuată în cursul cercetării judecătorești întocmită la data de 28.05.2012, întocmită de expertul Belașcu Emil care a statuat că: valoarea de piață a clădirilor și terenurilor SC ICA SA este de 10.953.000 RON respectiv, 3.244.000 USD, la cursul de 3,3763 lei/USD la data de 24. 11. 2003.

Din raportul de evaluare simplificat s-a stabilit că valoarea de piață a întregii societăți respectiv a terenurilor, clădirilor din str. Gârlei, nr. 1 București, ci și a celorlalte mijloace fixe, titlurile de participare la alte societăți, stocuri, disponibilități bănești este suma de 310.296 RON, respectiv, 94.802 USD.

De asemenea, activul net contabil la data de 31.12.2002, în condițiile în care se efectua actualizarea conform normelor legale era de 39.353.545.000 lei iar activul total era de 59.519.071.000 lei date din care rezultă, fără dubiu, că activul net contabil este mai mare cu o treime decât activul total ceea ce impunea efectuarea un raport de evaluare de piață.

Aceste aspecte rezultă cu certitudine, atât din rapoartele de expertiză și constatare efectuate în faza de urmărire penală cât și cel efectuat de expertul